

Venezia 1/11 92

Kjære Krammer og Dag.

U. B. BERGEN
M. 180899

Kjære ven! Tusend Tak for pengene til reise, "Efterskifte" paa Sandalsbæltet "Bæltet" "Kunst" "Omtale"

Ja nu bor vi i Venezia "langt ude paa
Atlantien en tomme fra land" - men
halvt mil ~~outreist~~ fra land ligger byen, der
med alle sine stenkastøser af kirker, tårne osv.
alligevel bare hviler paa pæler, som er bundet
ned i sjøbundens leire. Ja byen kjender Vene-
af beskrivelse - de tundervis af smaa kanaler
og den store "Canal Grande", som slænger sig
gjennem byen i en stor S. - Lomme kana-
ler er ikke brede, end at det er rent umuligt
mellem de høje huse paa siderne, - og
kattene hopper fra tak til tak, troas over kanalerne,
men disse lille gondole kommer frem overalt.
Her er meget malerisk, men rent umuligt at
male eller tegne for alle øjnene, som gjennem sine
skissebøger ud af haanden paa en for at se. -
Her er ogsaa en masse prægtig gammel kunst -
Og prægtfulde kirker - verdens rikeste kirke lige

for her - bygget paa et par millioner peder-
den hedder Chiesa d. S. Marco (Markuskirken)
Store dele af den, baade indvendig og til dels udvendig,
er klædt med guld, hvori er indsat kostelige
adde scene - der danner hele malerier (mosaik)
oftest af stor skjønhed. Ved siden af kirken staar
det høie Markustårn paa Piazza d. S. M.
Marco (Markuspladsen). Vi var oppe i tårnet
og nød udsigten ved solnedgang. Tårnet er dog
ganske nyt - det gamle Markustårn har (eft.
den gamle)
malerværk at dømme) - været meget staseligere,
det faldt ned i 1702, fordi pælene dets gav
efters, - (inde i Markus kirken gaar gulvane mange
steder i bølgegang af den grund). Naar jeg indtager
det "ferske" Markustårn - saa virker hele
byen baade aldgaammelig, skumlet - som havde
den
været skjættet sig selv, fordi menneskerne var
døde af pest, - og det er som om den først nyfødte
er bleven taget i brug igen - (den er jo ca. 2000 år)
Is er ikke været noget sted, hvor man kan føle

U. B. BERGEN
1808/1899

Vi var i Pisa igaar. Skrevet Kjøbenhavn. Skrevet fra Toppen af det stejle Fjeld
sig selv om midsjælden: - en
kveld paa goudol gjennem de trange kuller
i de skumle smig med klar paa suorer - som
veksler med broer eller udover hængende vinløv
og slyngeplanter, - og en stilhed, som kun af-
brødes af goudolierens skarpe varselrop (for at
undgå at støde sammen med en anden goudol); -
dette - og meget andet giver en rent illu-
derende forestilling om, at man er sat tilbage i
middelalderen. Vi har været inde i fængslernes
trange smugange - i "de rødkindes bro" og det
grøsser rent i en, naar man tænker paa, at
her tilbragte hele sit liv her i disse trange stueceller,
medens goudoler med lektig mandolin-toner stadig gled
dem forbi, - og næsten endnu var de skedne
celler i dybet, hvor der stadig var mørkt og stukket
fra raadne pæler og vand, som trængte ind, og ilde
mindest stanken fra blodet, som stadig raudt fra
boddelenes øks gjennem mørke kuller ind i kandel
og farvede den rød; - de røds dante havde

Kort fra Fjeld 1808/1899 af Petra Loev og - Skrevet af U. B. BERGEN 1808/1899

sine mørke celler lige ved boddetræerne, - og
 maatte i maaneder høre paa skrikene derfra
 og det dæmpede smæld fra øksen - og kjende
 blod-dampen fra de slagtede mennesker, - og hvis
 de havde lyst, kunde de gjenne det runde
 "maabul" (stort som et thefad) se paa grønne
 søvndruer, som i det rødbrune "dødslys" (fakler)
 fra den tidens, "præste" maatte tære sig desto
 mere uhyggelig ud; - Takke at sidde slik og
 dag for dag opleve sin egen frygtelige død. Det
 er nu snart 100-aar siden dette fængsel var i brug
 men endnu stinker det. Jeg maatte have mig en
 halv kognak eftermiddag til at fordøje det med.
 Vi var en dag ude paa de dødes "Ø", - hvor byn be-
 graver alle sine døde: - hvor man indeslutter en
 skog af mørke spidre cypresser, - og naar man
 kommer ind ad "dødsporten" overvældes man af
 en tveemark af blomster med sorte kors mellem
 de mørke grønne cypresser; - sorteladede kvinder
 knæler om alt i bøn for sine kjære dødes sjæle;

Nu riksa vi i vestgen til Pousa - Kæppe - Paderne - Truio - Aljeira - maad advarer : Aliouat (postretard)
 medens røken og ilden fra røkelusen stiger op
 fra de smaa "lamper", som hænger paa mæsten hver
 apart, - enkelte kvinder i bøn, - andre stræver med
 at faa op ild i noget røsk - (de er for fattige til at
 holde gravlampe); - men ild og røken stiger op -
 lauge de mørke cypresser, der virker som døde
 sorte flammer mod himmelen. —

Derfor forstaaer kanske, at vi holden paa at blive katho-
 likkere her med. - Per gaar i kirkerne baade sent
 og tidlig - ja Hjördis ogsaa, - jeg har jo en indfølelse
 imod kirken, men den holder næsten paa at
 forsvinde her; - naar jeg har drukket - en hel flaske
 af den italienske vin, - kan jeg endog føle mig helt
 from nok til at sidde en stund i en kirke og høre
 den monoton messe, og se paa mysterierne som
 foregaar oppe ved alteret - inde i mellem en hel
 sky af 2 meter lange lys, - men saa sovner
 jeg gjærne, - jeg er og bliver til slut hedning. - Vi har
 ellers haft det godt paa Touren, - naar indtager,
 at vi en nat blev overfaldt af mygesværme

hvis giftige stik har voldt os levne hænder og
ansigter og en ulidelig kløe, - jeg har ogsaa
lidt af stærk feber og feversvinger om himlen,
saa det er muligens malaria, men vi fik straks
pat i Chinin, som stalen her betaler mestedelvis af,
og som sælges i alle tobaksforretninger, fordi mala-
riaen er saa almindelig her. - Engul har været lidt
plaget af aarbetendelven og har maattet ligge
en uke. - Her er dejligt og mildt - vi ligger for
aabne vinduer om natten; - men nu har vi altid
slør om sengen for myggen; - men en og anden
myggedjævel finder dog veien ind om sløret, naar
vi i søvne rører det tilside. Engul længes efter at
faa høre noget fra Eders om, hvorledes det gaar
med Petra, - men det er jo vanskelig, naar man
stædig er paa reise, at opgive nogen adresse; - nu
har vi faaet lyst til at ride paa kameler i Afrika,
og viem gaar da over Firenze (Florenz) - Pisa - Rom
Napoli - Cistilia - Tunis - videre villes ikke nævne.
Ja saa man Vere leve vel og hilse Petra - og
tusen tak sig selv fra os til Eder for alle Eders ven-
lighed mod hende - Med de bedste hilsener Eders hustru
Enkel og Nikolai Astrup

Atter P. S.

U. B. BERGEN
Nr. 180839

(Det er intet jager mere selv paa "ind foto, safier)
et daarlige fotograf af laggen, en indre billed

Engel ber mig sigte til Eder, at hun vilde være
meget glad, om Dere vilde lade Petra fotografere,
saa hun kunde faa et billede uengang i Spanien, (naar vi
har forladt Afrika), - hun laugter efter sine borte særlig Petra!
Jeg længes jo mest efter Kari. Vil Dere bede fotograf Nor-
land om et fotografi af det største af de to profilbilleder,
som vi tok, - jeg har betalt for grove billeder og et færdigt
billede (har kvitering). Jeg vil gjerne have flere senere, men
ønsker at se, hvordan de indføres det (urteorier cheret). - Jeg
vilde ogsaa gjerne faa ^{noget af} det af Kari sammen med Hjördis,
som blev taget i vaa- (men NB. det var det største, og det eneste,
som var godt. - thi paa de andre lignede hun en enisler.

P. S. Reiste i partil Florum (Franker) og Engel havde
 et nyt brev og saa det først blev sendt herfra nu
 i den sidste.

Vi glæder os over at se os selv i min Peretas
 i Bergens Bankkredit og de minussatte for jul; det
 mere fælt og som i alle fald jeg da Peretas
 med om, - det vil sige på Peretas saa op i 90
 engang for jul og da saa jeg saa det at os selv
 den anden gang i 6 % tap, - det blev verre
 senere, - ja som om det var en fuldmagt, som
 vi kan købe på og sælge i Banken.